

ת"פ 69360/09/16 - מדינת ישראל נגד אברהים עטון, מוחמד פוואקה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

ת"פ 69360-09-16

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. אברהים עטון

ע"י ב"כ עו"ד מסיס

2. מוחמד פוואקה

ע"י ב"כ עו"ד תיאודורי

פסק דין

1. בנוגע עם הנאשמים נקבע על פי הודאתם כי עברו עבירת ניסיון שוד, לפי סעיף 402(א) **לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), בצירוף סעיף 25 לחוק, ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. ואלה המעשים כמפורט בכתב האישום המתוקן: ביום 24/9/16, בסמוך לשעה 02:00, נסעו הנאשמים ביחד עם אדם נוסף בכלי רכב בשכונת ארמון הנציב בירושלים. הנאשם 1 נהג ברכב, הנאשם 2 ישב לימינו כשבידו אקדח דמה מפלסטיק בצבע שחור. בסמוך לשעה 02:15, הבחינו הנאשמים במתלונן שהלך במקום. הנאשם 1 עצר את הרכב בסמוך למתלונן, כיבה את אורות הרכב ונאשם 2 כיוון לעבר המתלונן את האקדח ואמר לו: "**אם אתה לא מביא לי את הכסף אני יורה עליך**". המתלונן ענה כי אין לו כסף. נאשם 2 חזר על האיום והמתלונן ברח מהמקום. לאחר מכן הנאשמים המשיכו לנסוע באותו רחוב וראו מתלונן אחר. שוב עצרו לידו וכיבו את אורות הרכב. נאשם 2 כיוון את האקדח לעבר המתלונן הנוסף שהבחין באקדח וברח מהמקום.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תעתור לעונש של 10 חודשי מאסר והנאשמים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

3. בנוגע עם הנאשמים, התקבלו תסקירי שירות מבחן. **נאשם 1** הנו כבן 19 שנים, רווק, הוריו התגרשו, הנאשם סיים 12 שנות לימוד, הוא מסייע לפרנסת משפחתו, הנו נעדר עבר פלילי. הנאשם קיבל אחריות על העבירה אותה עבר, שלל תכנון מוקדם, טען כי האקדח שהיה ברכב היה צעצוע של אחד מילדיה של אשת אביו. לדבריו, הוא הוא לא הבין את כוונותיו של נאשם 2, הוא נבהל ממעשיו. שירות המבחן התרשם מהבהלה והבושה אותם חווה הנאשם, אך זקף לחובתו את הטשטוש ביחס לחלקו ומעורבותו ביחס לביצוע העבירות, וראה בכך גורם סיכון להישנות מעורבות פלילית

עמוד 1

בעתיד. שירות המבחן המליץ לבחון התאמת הנאשם לביצוע עונש המאסר בעבודות שירות.

מהתסקיר שניתן בנוגע עם **נאשם 2**, שאף הוא כבן 19 שנים, עולה שהנאשם 2 נטול עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית הסובלת מקשיי פרנסה, סיים 11 שנות לימוד. לפני שירות המבחן הנאשם קיבל אחריות חלקית למעשיו. שירות המבחן ציין כי נאשם 2 השקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי לתפקוד, אך סובל מהתנהגות בלתי שקולה, קיים סיכון לטשטוש גבולות המותר והאסור, וגם לגביו בא שירות המבחן באותה המלצה שבאה לגבי נאשם 1.

4. במסגרת הטיעונים לעונש העיד אביו של נאשם 1, שהנו מנהל בית ספר, ביקש סליחה בשם בנו, הסביר כי הנאשם 1 עשה את מעשיו עקב גירושיו של האב מאימו של הנאשם, הוא משקיע בילדיו וביקש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת.

5. **המאשימה** טענה כי מדובר באירוע שהתרחש בשעות לילה מאוחרות. פרט להיבט הכספי קיימת הפגיעה הפיזית בקורבנות, בשלומם וביטחונם. מדובר בשני אירועים נפרדים. באה הפנייה לפסיקה אשר תמכה בעמדת המאשימה, לפיה מתחם העונש בגין שני האירועים הנו 7 חודשי מאסר עד 37 חודשי מאסר, אך העונש הראוי הנו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ב"כ נאשם 1 הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, להודאתו, לחרטתו וצערו של הנאשם למעשיו, לכך שקיבל אחריות על מעשיו. נטען כי האירועים לא נולדו לאחר תכנון מוקדם, אלא מדובר באירוע טיפשי וספונטני. הנאשם עבר משבר בשל גירושיו, והוא יצא לעזור לפרנסת אימו. נטען כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ולהתחשב בכך שהוא היה במעצר במשך 45 ימים (מעצר מיום 24/9/16 ועד 8/11/16, דהיינו כחודש וחצי).

ב"כ נאשם 2 טען אף הוא כי אין מקום לשלוח את הנאשם מאחורי סורג ובריח וניתן להטיל עליו מאסר שירות בעבודות שירות, כאמור בתסקיר שירות המבחן. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וצער, הביע נכונות להשתתף בהליכים טיפוליים. לנאשם יש סיכוי ממשי לשיקום, לא נגרם נזק, מצבו הכלכלי של נאשם 2 קשה ועל כן יש לקבל את המלצת שירות המבחן. גם נאשם זה היה עצור לאותה תקופה בה היה נאשם 1 במעצר.

שני הנאשמים, בדבריהם, ביקשו סליחה, הביעו חרטה על מעשיהם וביקשו הזדמנות נוספת.

דין

6. יתכן שמנקדות מבטם של הנאשמים מדובר היה באירוע שאינו בעל חומרה רבה, שכן לא נעשה שימוש באקדח אמיתי, אלא באקדח מפלסטיק. אולם, מבחינתם של המתלוננים מדובר היה בניסיון שוד לכל דבר ועניין שכלל שימוש באקדח, שעה שלא היה ביכולתם לדעת שאין מדובר באקדח שאינו אמיתי, על כל המשתמע מכך, מבחינת פחדיהם וחששותיהם לא ניתן היה לצפות את תגובותיהם. הערך שנפגע הנו שלום הציבור ובטחונו. על כן נודעת חומרה רבה למעשי הנאשמים אף שעשו שימוש באקדח דמה. נוכח תגובת המתלוננים, הפגיעה הייתה ברף הנמוך. לא ניתן לשלול טענת הנאשמים שמדובר באירוע שלא כלל תכנון מוקדם ותחכום מיוחד. ניתן לקבוע כי מתחם העונש הראוי הנו 6 - 18 חודשי מאסר. באשר לגזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם, ניתן להביא בחשבון את גילם הצעיר, עברם הנקי, קבלת אחריות, הודאתם והעדר גרימתו של נזק למתלוננים. לכך יש להוסיף שהנאשמים כבר ריצו מעצר של ממש

תקופה של כחודש וחצי.

7. לאור האמור, אני מרשיע הנאשמים בעבירות אותן נקבע כי ביצעו ואני גוזר על הנאשמים כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות כאמור בחוות דעת הממונה. הנאשמים יחלו בביצוע עונש עבודות השירות ביום 2/8/17. מתקופה זו לא תנוכה תקופת מעצרם.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשמים לא יעברו עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים ממועד סיום תקופת מאסרם.

ג. קנס כספי על כל אחד מהנאשמים בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 15/7/17.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשמים והנאשמים בעצמם.

רפי
כרמל,
שופט